

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3561/2563

พนักงานอัยการคดีศาลแขวงเชียงใหม่โจทก์ นาย ค.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 368, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 24, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 23, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.อ. มาตรา 56, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 142

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยไม่ยอมให้พนักงานจราจรทดสอบว่าจำเลยหย่อนความสามารถในอันที่จะขับหรือเมาสุรด้วยวิธีการตรวจวัดลมหายใจนั้น เป็นการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานจราจร อันเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ.2522 ที่บัญญัติไว้เป็นพิเศษในมาตรา 142 วรรคสอง และมีบทกำหนดโทษตามมาตรา 154 (3) ซึ่งเป็นบทเฉพาะแล้ว จึงไม่มีความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงาน ตาม ป.อ. มาตรา 368 วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นบททั่วไปอีก

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 4, 24, 43 (2), 142, 142 วรรคสอง, 154, 154 (3), 160 ตี ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 368 จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 (2), 142 วรรคสอง, 154 (3), 160 ตี วรรคหนึ่ง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 368 วรรคหนึ่ง การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้เรียงกระทงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานขับรถในขณะเมาสุรา จำคุก 14 วัน ฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 368 วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ปรับ 2,000 บาท รวมจำคุก 14 วัน ปรับ 2,000 บาท ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 7 วัน ปรับ 1,000 บาท โทษจำคุกให้เปลี่ยนเป็นกักขังแทน 7 วัน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 23 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาแก้เป็นว่า ในความผิดฐานขับรถในขณะเมาสุรา ไม่เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขัง และให้ลงโทษปรับ 15,000 บาท อีกสถานหนึ่ง เมื่อลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว คงปรับ 7,500 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ 2 ปี นับแต่วันอ่านคำพิพากษานี้ให้จำเลยฟัง โดยให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก 3 เดือนต่อครั้ง ภายในกำหนดระยะเวลา 1 ปี ให้จำเลยทำกิจกรรมบริการสังคมที่เกี่ยวข้องกับผู้ประสบภัยจากจราจรไม่ต่ำกว่า 24 ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ให้ยกฟ้องข้อหาไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 368 วรรคหนึ่ง นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ในปัญหาข้อกฎหมายประการแรกว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 368 วรรคหนึ่ง หรือไม่ เห็นว่า การที่จำเลยไม่ยอมให้ทดสอบว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะขับหรือ

เมาสุราด้วยวิธีการตรวจวัดลมหายใจของพนักงานจราจรนั้นเป็นการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานจราจร อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบกฯ ซึ่งบัญญัติไว้เป็นพิเศษในมาตรา 142 วรรคสอง ความว่า เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ขับขี่หยุดรถในกรณีที่มีพฤติการณ์อันควรเชื่อว่าผู้ขับขี่ฝ่าฝืนมาตรา 43 (1) หรือ (2) ให้เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้มีการทดสอบผู้ขับขี่ดังกล่าวว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะขับหรือเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นหรือไม่ ซึ่งหากฝ่าฝืนบทบัญญัตินี้จะมีส่วนที่ว่าด้วยบทกำหนดโทษในมาตรา 154 (3) โดยระวางโทษปรับครั้งละไม่เกินหนึ่งพันบาท จึงเห็นได้ว่า การไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเช่นนี้ พระราชบัญญัติจราจรทางบกฯ กำหนดโทษไว้โดยเฉพาะเป็นพิเศษแล้ว ดังนั้น กรณีจึงไม่เป็นเรื่องไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานตามความหมายของมาตรา 368 แห่งประมวลกฎหมายอาญา อันเป็นบทกฎหมายทั่วไป การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 368 วรรคหนึ่ง ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ในปัญหาข้อกฎหมายอีกประการหนึ่งว่า การที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาว่า การกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 368 วรรคหนึ่ง และให้ยกฟ้องความผิดฐานนี้โดยศาลอุทธรณ์ภาค 5 ไม่ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 142 วรรคสอง, 154 (3) นั้นเป็นการไม่ชอบหรือไม่ เห็นว่า เมื่อการกระทำของจำเลยเป็นความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานจราจรตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 142 วรรคสอง การที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 ไม่ลงโทษจำเลยตามมาตรา 154 (3) จึงเป็นการไม่ชอบ ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ในความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานจราจร ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 142 วรรคสอง, 154 (3) ให้ลงโทษปรับ 1,000 บาท ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว คงปรับ 500 บาท เมื่อรวมกับโทษในความผิดฐานขับรถในขณะเมาสุราปรับ 7,500 บาท ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 แล้ว รวมปรับ 8,000 บาท นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5

องค์คณะ

สมศักดิ์ คุณเลิศกิจ · ไพจิตร สวัสดิสาร · สมบูรณ์ วัฒนพรมงคล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3561/2563>